

บทที่ 3

วิธีวิทยาการวิจัย (Research Methodology)

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงาน ไปสู่พรรคการเมืองของไทยได้กำหนดวิธีวิทยาการวิจัยเพื่อการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ประกอบด้วย

1.1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นการวิจัยข้อมูลเอกสาร คือ

1) ปรัชญา ทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องคือ

(1) ปรัชญา “อุดมรัฐ (The Republic)”

(2) ทฤษฎีการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2.1 ทฤษฎีรัฐสภา

2.2 ทฤษฎีพรรคการเมือง

2.3 ทฤษฎีชนชั้นผู้นำ

2.4 ทฤษฎีทางเศรษฐกิจและสังคม

2.5 ทฤษฎีผู้ใช้แรงงาน

(3) ทฤษฎีระบบอุปถัมภ์

(4) ทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจธิปไตย

3.1 ทฤษฎีสัญญาประชาคมในแนวคิดของฌ็อง ฌักส์ รูสโซ

3.2 ทฤษฎีสัญญาประชาคม ในแนวคิดของจอห์น ล็อก

3.3 ทฤษฎีการแบ่งแยกอำนาจปกครองสูงสุดหรืออำนาจธิปไตย

(5) แนวคิดการรวมกลุ่มผลประโยชน์

(6) รูปแบบพรรคการเมือง

(7) พัฒนาการและการดำเนินงานของพรรคการเมืองที่มีกลุ่มทางด้านแรงงานเป็น

ผู้สนับสนุนหลัก

7.1 พรรคการเมืองที่มีกลุ่มทางด้านแรงงานเป็นผู้สนับสนุนหลักในต่างประเทศ

- ประเทศอังกฤษ
- สาธารณรัฐฝรั่งเศส
- ประเทศญี่ปุ่น

7.2 กลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานของประเทศไทย

2) มาตรการกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและควบคุมระบบพรรคการเมือง

(1) มาตรการกฎหมายต่างประเทศ

- ประเทศอังกฤษ
- สาธารณรัฐฝรั่งเศส
- ประเทศญี่ปุ่น

(2) มาตรการกฎหมายไทย

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2475 ถึงพุทธศักราช 2560
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2560
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2560

3) มาตรการกฎหมายที่รับรองและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพทางการเมืองและการรวมกลุ่มของผู้ใช้แรงงาน

(1) กฎหมายระหว่างประเทศ

- ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948 (พ.ศ. 2491)
- อนุสัญญาฉบับที่ 87 ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ค.ศ. 1948 (พ.ศ. 2491)
- อนุสัญญาฉบับที่ 98 ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการเจรจาต่อรองร่วม ค.ศ. 1949 (พ.ศ. 2492)
- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. 1966 (พ.ศ. 2509)

(2) มาตรการกฎหมายไทย

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
- พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518
- พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

- พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. 2554

4) ข้อมูลที่เป็นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่พัฒนาสู่พรรคการเมือง (ดังรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในบทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย)

ศึกษาข้อมูลจากตำราที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เพื่อหาคำตอบในการเข้าสู่กระบวนการระบบพรรคการเมืองปรัชญา ทฤษฎี และแนวคิดที่จะนำมาเป็นพื้นฐานเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ถึงการรวมตัวพัฒนาการของกลุ่มผลประโยชน์รวมถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้แก่ ปรัชญา “อุดมรัฐ” ทฤษฎีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ทฤษฎีรัฐสภา ทฤษฎีพรรคการเมือง ทฤษฎีชนชั้นผู้นำ ทฤษฎีระบบอุปถัมภ์ ทฤษฎีทางเศรษฐกิจและสังคม ทฤษฎีผู้ใช้แรงงาน แนวคิดการรวมกลุ่มผลประโยชน์ และรูปแบบพรรคแรงงานของประเทศอังกฤษ ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส และประเทศไทย

ศึกษาข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้แก่เรื่องการเกิดขึ้นและล่มสลายของพรรคการเมืองไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2475 – 2547 เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลให้พรรคการเมืองไทยไม่มีความเข้มแข็ง

เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มอิทธิพลและพรรคการเมือง เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการ หลักการและวิธีการรวมกลุ่มรวมถึงได้ทราบถึงเงื่อนไขในความสัมพันธ์

เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อให้ทราบถึงวิธีการและแนวทางในการดำเนินการ

เรื่องบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ที่มีต่อ รัฐบาล ระบบราชการ ประชาชนและการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ที่มีต่อรัฐบาล

และเรื่องเกี่ยวกับสหภาพแรงงาน (Trade Union) เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความเท่าเทียมกันของผู้ใช้แรงงานกับกลุ่มผลประโยชน์ทางสังคมอื่นๆ

1.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นวิธีการที่ Carolyn Boyce (2006, pp.2-12) และ มานพ คณะโต (2550) กล่าวว่าเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง (Concern) กับกลุ่มทางด้านแรงงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านการเมือง ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบไม่ตามแบบพิธีที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า ณ พื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบไม่ตามแบบพิธีเป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องเตรียมประเด็น สัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าแล้วผู้วิจัยจะนำประเด็นดังกล่าวไปใช้สัมภาษณ์โดยตรงกับประชากรสัมภาษณ์ ประชากรสัมภาษณ์จำนวน 12 คนประกอบด้วยผู้เกี่ยวข้องทางการเมือง 3 คน นักวิชาการ 6 คน กลุ่ม ภาคแรงงาน 3 คน

ประเด็นสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบสนทนา มุ่งประเด็นสำคัญคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ รวมกลุ่มของผู้ใช้แรงงานให้มาเป็นกลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานและปัจจัยที่เป็นปัญหาหรือ อุปสรรคในการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานไทยเข้าสู่กระบวนการระบบพรรค การเมืองของผู้ใช้แรงงาน แยกเป็นประเด็น

- 1) สถานการณ์ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของการใช้สิทธิและเสรีภาพของ คนทำงานเพื่อรวมกลุ่มจัดตั้งและดำเนินงานของสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทย
- 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรองคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพการรวมกลุ่มเป็น สหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทย
- 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรวมกลุ่มเป็นสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของ ประเทศไทยมีลักษณะที่อ่อนแอหรือเข้มแข็ง และเหตุผลสนับสนุน
- 4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคอันมีผลกระทบต่อ พัฒนาการการรวมกลุ่มของสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทยที่ผ่านมาในอดีตจนถึง ปัจจุบัน
- 5) ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะบทบาทและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ สหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทยที่ผ่านมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน
- 6) ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าไปมีบทบาทและมีส่วนร่วม ทางการเมืองของกลุ่มสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทย
- 7) สาเหตุที่ทำให้กลุ่มสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทยไม่สามารถ พัฒนาจากกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงาน (สหภาพและสหพันธ์คนทำงาน) ไปสู่กลุ่มผลประโยชน์ ทางการเมืองที่เป็นพรรคการเมือง
- 8) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่จะส่งเสริมและเกื้อหนุนให้กลุ่มผลประโยชน์ ทางด้านแรงงาน (สหภาพและสหพันธ์คนทำงาน) ของไทยสามารถพัฒนาไปสู่กลุ่มผลประโยชน์ ทางการเมืองที่เป็นพรรคการเมือง หรือเข้าไปมีบทบาททางการเมืองในนามของกลุ่มมากขึ้น

9) ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสและความเป็นไปได้ที่กลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงาน (สหภาพและสหพันธ์คนทำงาน) ของไทยจะมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งและพัฒนาไปสู่การจัดตั้งเป็นพรรคการเมืองในลักษณะเดียวกับ “พรรคแรงงาน” ของประเทศอังกฤษ

10) ท่านคิดว่าหากสักวันหนึ่งประเทศไทยมีพรรคการเมืองที่จัดตั้งและดำเนินงานโดยมีกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงาน (สหภาพและสหพันธ์คนทำงาน) เป็นผู้สนับสนุนอย่างแท้จริงแล้ว จะก่อให้เกิดผลดีหรือผลเสียต่อการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างไร

1.3 การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design)

การรวบรวมข้อมูล โดยการมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบนี้เป็นวิธีการที่ Participatory design From Wikipedia, the free encyclopedia และ วิสาหกิจ สอดตระกูล (2556, หน้า 1 ตอนที่ 3) กล่าวว่า เป็นวิธีการที่ฝ่ายวิจัยและออกแบบได้เปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาโครงการงานวิจัยและ ศาสตราจารย์ ดร. สุนีย์ มัลลิกะมาลัย ได้กล่าวอธิบายในวิชาเรียนเกี่ยวกับการทำงานวิจัยว่าเป็นเทคนิคใหม่ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อจะได้ข้อมูล ไปใช้ประโยชน์ในทางวิชาการเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานวิจัย โดยมีแนวคิดที่ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้วิเคราะห์หาคำตอบตาม โจทย์วิจัยนั้นส่วนหนึ่งควรมีรากฐานมาจากประสบการณ์ของกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้องที่สามารถมองเห็นถึงปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดและแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในอันที่จะทำให้ได้คำตอบเป็นแนวทางนำไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์กับการเมืองไทย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำเอาวิธีการนี้มาใช้ในการวิจัยปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการรวมกลุ่มผู้ใช้แรงงานในด้านกฎหมายและความรู้ในบทบาทหน้าที่ของกลุ่ม โดยเล็งเห็นถึงความสำคัญของกลุ่มทางด้านแรงงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องทางการเมือง นักวิชาการได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำเพื่อนำคำตอบจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการออกแบบเพื่อนำไปปรับปรุงและแก้ไขปัญหาข้อจำกัดและอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้หมดไปจะทำให้ได้พรรคการเมืองที่มาจากกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานเพื่อเข้าร่วมกันกำหนดนโยบายและบริหารปกครองประเทศ ยังเป็นการถ่วงดุลพรรคการเมืองที่มาจากกลุ่มผลประโยชน์อื่น ๆ ทางสังคมอีกด้วยสำหรับวิธีดำเนินการจัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในการออกแบบแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค โดยเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลลักษณะ Bottom – up approach คือเป็นการระดมความคิดเห็นและความรู้และประสบการณ์จากผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนได้เสีย (Stakeholders) กับการพัฒนารูปแบบการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานเข้าสู่กระบวนการระบบพรรคการเมือง โดยจะแยกออกเป็น 4 กลุ่ม คือผู้เกี่ยวข้องทางการเมือง กลุ่มสหภาพแรงงาน

ภาคเอกชน กลุ่มสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจและกลุ่มนักวิชาการเพื่อผู้วิจัยจะได้นำไปวิเคราะห์ร่วมกับโครงร่างต้นแบบที่ได้จัดเตรียมไว้แล้วเพื่อก่อให้เกิดแนวคิดที่เป็นรูปธรรมและสามารถเกิดขึ้นได้จริงบนพื้นฐานของสิทธิมนุษยชนมีความสิทธิเสรีภาพและมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ซึ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีนี้จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนการร่วมกันออกแบบแนวทางในการวางรูปแบบเพื่อพัฒนากลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไปสู่กระบวนการระบบพรรคการเมืองต่อไปผู้วิจัยจึงใช้วิธี Participatory Design (PD) and Co-design ในการวิจัยเรื่องนี้

1) ประชากรร่วมออกแบบ

กลุ่มประชากรซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อผลของการพัฒนาผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานไปสู่การเป็นพรรคการเมืองโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม

ชุดที่ 1 เป็นกลุ่มประชากรเฉพาะ มี 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 คือ นักวิชาการ	จำนวน 4 คน
กลุ่มที่ 2 คือ สหภาพแรงงานภาคเอกชน	จำนวน 4 คน
กลุ่มที่ 3 คือ สหภาพแรงงานภาครัฐวิสาหกิจ	จำนวน 4 คน
กลุ่มที่ 4 คือ ผู้เกี่ยวข้องทางการเมือง	จำนวน 4 คน

ทั้ง 4 กลุ่มนี้ จะจัดเป็นกลุ่มเฉพาะในชุดแรกของการทำ Co-design

ชุดที่ 2 เป็นกลุ่มผสม มี 4 กลุ่ม ประชากรมาจากกลุ่มประชากรเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มในสัดส่วนกลุ่มละ 1 ใน 4 ของจำนวนประชากรดังนั้นประชากรในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักวิชาการ สหภาพแรงงานภาคเอกชน สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ และผู้เกี่ยวข้องทางการเมือง

เหตุผลของการจัดให้มีประชากร 2 ชุดคือ ชุดที่ 1 เป็นกลุ่มประชากรเฉพาะที่มีประสบการณ์ใกล้เคียงกัน ได้ประสบปัญหาเหมือนกัน ดังนั้นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจึงเป็นคำตอบที่เกิดจากการร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และปัญหาที่พบต่อกันภายในกลุ่มประชากรเฉพาะดังกล่าวและเมื่อจัดประชากรร่วมออกแบบชุดที่ 2 เป็นกลุ่มประชากรผสมคือนักวิชา+สหภาพแรงงานเอกชน+สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ+ผู้เกี่ยวข้องทางการเมือง เพื่อก่อให้เกิดการอภิปรายแลกเปลี่ยน เรียนรู้ประสบการณ์และปัญหาต่อกันระหว่างประชากรที่มาจากกลุ่มเฉพาะในแต่ละกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน ทำให้ได้คำตอบที่เป็นข้อยุติและประนีประนอมเป็นที่ยอมรับของกลุ่มประชากรผสม

2) ขั้นตอนในการดำเนินการ มีดังนี้

ขั้นตอนแรกใช้วิธีการโทรศัพท์แจ้งล่วงหน้าพร้อมออกหนังสือเชิญสัมมนาาร่วมออกแบบ ณ สถานที่ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่สอง จัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้แก่ ปากกาและกระดาษ สำหรับประชากรแต่ละกลุ่มใช้ในการเขียนข้อสรุปจากการอภิปรายในกลุ่มตามประเด็นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

ขั้นตอนที่สาม ผู้วิจัยดำเนินการแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 2 ชุด ชุดหนึ่งมี 4 กลุ่ม คือ กลุ่มประชากรเฉพาะ กับกลุ่มประชากรผสมการดำเนินการใช้เวลา 2 ช่วง คือ ช่วงเช้าเวลา 9.00-12.00 น. กับช่วงบ่ายเวลา 13.00-16.00 น. และให้เวลาในการนำเสนอคำตอบ กลุ่มละ 20 นาที

ขั้นตอนที่สี่ เมื่อประชากรผู้เข้าร่วมออกแบบมาพร้อมกันแล้วในช่วงเช้าเป็นการมีส่วนร่วมออกแบบของประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 กลุ่ม และให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานกลุ่มเพื่อทำหน้าที่รายงานผลของข้อสรุปจากการอภิปรายร่วมกันและเลขานุการกลุ่มทำหน้าที่จดข้อสรุป (ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเจ้าหน้าที่เข้าช่วยจดข้อความแล้ว) ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินการพร้อมนำเสนอร่างบทบัญญัติที่ต้องการจะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เป็นแนวทางสำหรับแต่ละกลุ่มใช้เป็นประเด็นในการร่วมอภิปรายในกลุ่มของตนในขั้นตอนนี้พบว่าประชากรมีส่วนร่วมอภิปรายกันในลักษณะของการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ต่อกันพร้อมกับสรุปประเด็นที่เป็นสาระสำคัญที่ควรจะไปสู่การพัฒนา รูปแบบการพัฒนา กลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน ไปสู่กระบวนการระบบพรรคการเมืองเพื่อประธานกลุ่มจะได้นำเสนอในที่ประชุมร่วมกัน ซึ่งเป็นการยุติการมีส่วนร่วมออกแบบในช่วงเช้า

สำหรับช่วงบ่ายจะดำเนินการเช่นเดียวกับช่วงเช้าแต่ประชากรที่ร่วมออกแบบเป็นกลุ่มประชากรแบบผสมที่แยกมาจากกลุ่มประชากรเฉพาะ โดยที่กลุ่มประชากรผสมมี 4 กลุ่มเช่นกัน กลุ่มประชากรผสมนี้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของแต่ละท่านจากการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกัน และคำตอบที่ได้มาจึงเป็นคำตอบของการยอมรับในรูปแบบของการพัฒนา กลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน ไปสู่กระบวนการระบบพรรคการเมือง

ผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการนี้ทำให้ผู้วิจัยได้คำตอบในประเด็นอันเป็นในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาข้อจำกัดและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เป็นตัวกีดขวางการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน ไปสู่กระบวนการระบบพรรคการเมืองรวม 8 กลุ่มคำตอบ คือ คำตอบของกลุ่มประชากรเฉพาะ 4 กลุ่ม และกลุ่มประชากรผสม 4 กลุ่ม ซึ่งนำไปสู่การวิเคราะห์เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน ไปสู่กระบวนการระบบพรรคการเมืองต่อไป

2. การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เป็นข้อมูลเอกสารการสัมภาษณ์เชิงลึกการร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ การระดมความคิดเห็นด้วยการสนทนา นำมาใช้วิเคราะห์ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดนี้จะนำไปสู่การวิเคราะห์ร่วมกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับรูปแบบการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานไปสู่กระบวนการระบบพรรคการเมืองของประเทศอังกฤษ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และประเทศญี่ปุ่น สาเหตุที่เลือก 3 ประเทศนี้เพราะประเทศอังกฤษมีการปกครองแบบมีรัฐสภาและมีกษัตริย์เป็นประมุขของประเทศเช่นเดียวกับไทย เป็นประเทศที่มีพรรคแรงงานที่มีความเข้มแข็งและพัฒนาการอันยาวนาน ในส่วนของสาธารณรัฐฝรั่งเศสเป็นประเทศที่มีอิทธิพลต่อการปกครองของไทยมาตั้งแต่อดีต โดยเฉพาะทางด้านกฎหมายที่เราได้นำแนวคิดมาจากสาธารณรัฐฝรั่งเศสเป็นหลักระบบกฎหมายของสาธารณรัฐฝรั่งเศสเหมือนกับไทยคือเป็นกฎหมายที่บัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (Civil Law) และสาธารณรัฐฝรั่งเศสมีกลุ่มผู้ใช้แรงงานมีลักษณะการให้การสนับสนุนพรรคการเมืองที่ไม่ต่างจากประเทศไทยมากนัก เป็นการให้การสนับสนุนที่ดูจากผลประโยชน์ที่ได้รับหรือนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและประเทศญี่ปุ่นมีการปกครองแบบมีรัฐสภาและมีกษัตริย์เป็นประมุขของประเทศเช่นเดียวกับไทย และเริ่มมีพัฒนาการทางด้านแรงงานใกล้เคียงกับประเทศไทยแต่กลุ่มสหภาพแรงงานมีความเข้มแข็งอย่างมากและประเทศไทยใช้ระบบการรวมตัวของสหภาพที่เป็นสหภาพภายในสถานประกอบการเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่น

3. วิธีการจัดทำรูปแบบการพัฒนากลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานไปสู่ระบบพรรคการเมือง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้เห็นว่านับตั้งแต่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475 ได้มีรูปแบบของพรรคการเมืองเกิดขึ้นมากมายที่หมุนเวียนสลับสับเปลี่ยนกันขึ้นมาบริหารประเทศในบางครั้งก็จะเกิดการรัฐประหารขึ้นซึ่งเป็นกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในสังคมแต่กลุ่มผลประโยชน์ที่ไม่เคยเข้ามามีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการบริหารปกครองประเทศเลยก็คือกลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานที่เป็นกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มใหญ่ของประเทศไทย จึงนำมาสู่การวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีรูปแบบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงวิธีวิจัยเพื่อการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพทั้งการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก การมีส่วนร่วมออกแบบและการระดมความคิดเห็นด้วยการสนทนากลุ่มเพื่อหาคำตอบเพื่อแก้ไขปรับปรุงปัญหาข้อจำกัดและอุปสรรคดังกล่าวดังนั้นการศึกษาวิจัยจึงกำหนดให้มีการจัดทำเป็นรูปแบบการพัฒนากลุ่มผลประโยชน์โดยการเปรียบเทียบกับรูปแบบของต่างประเทศ

จากสาระสำคัญของการจัดทำรูปแบบการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ของผู้ใช้เพื่อพัฒนาไปสู่ระบบพรรคการเมืองเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานของไทยเพื่อพัฒนาไปสู่ระบบพรรคการเมืองผู้วิจัยนำเอาข้อมูลจากเอกสารที่ทบทวนและวิเคราะห์ รวมทั้งกับการเปรียบเทียบกับรูปแบบของประเทศอังกฤษ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และ ประเทศญี่ปุ่น ทำให้สามารถจัดทำเป็นร่างในการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไปสู่ระบบพรรคการเมืองเป็นร่างแรกที่จะนำไปสู่การจัดทำเป็นประเด็นสำหรับการมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Co-Design) ของกลุ่มประชากรที่ได้กล่าวมาไว้แล้วในหัวข้อ 1) และภายหลังเมื่อมีการจัดทำ Co-Design แล้วจึงได้นำเอาข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขร่างการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไปสู่ระบบพรรคการเมืองอีกครั้งจนกระทั่งเป็นร่างที่คิดว่าจะเป็นต้นแบบสำหรับการพัฒนารูปแบบการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไปสู่ระบบพรรคการเมืองและสำหรับการนำไปสู่การประจักษ์รับฟังความคิดเห็นต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง (Hearing) ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่ง

4. การรับฟังความคิดเห็น (Hearing)

เมื่อการจัดทำร่างการพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไปสู่การเป็นพรรคการเมือง เพื่อการปรับปรุงแก้ไขอุปสรรคและปัญหาที่มีเพื่อนำไปสู่การวิจัยได้ดำเนินการเสร็จแล้ว กระบวนการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบนั้นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง (Public consultation from Wikipedia, the free encyclopedia, p.1) โดยกำหนดประชากรที่ร่วมรับฟังความคิดเห็น จำนวน 29 คน แบ่งเป็นกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทางการเมือง และนักวิชาการ จำนวน 10 คน กลุ่มแรงงานภาครัฐวิสาหกิจจำนวน 9 คนภาคเอกชน จำนวน 10 คนและวิทยากร 1 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอวัตถุประสงค์ของการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและตัวร่างรูปแบบที่ได้ทำการปรับปรุงเพิ่มเติม แก้ไข เสนอต่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ได้นำไปสู่การพิจารณาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบเดิมที่ได้จัดทำไว้แล้วนั้นเพื่อให้เป็นรูปแบบสุดท้ายที่จะนำไปสู่การพัฒนาของกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านผู้ใช้แรงงานไปสู่ระบบพรรคการเมืองเพื่อให้เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมในบริบทการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขในการเข้าไปมีบทบาทในการกำหนดนโยบายทางด้านการบริหารปกครองประเทศรวมถึงการถ่วงดุลพรรคการเมืองที่มาจากกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านอื่น ๆ ของสังคมสำหรับข้อมูลบางส่วนที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตอันเป็นประเด็นที่เป็นโจทย์วิจัยนั้นผู้วิจัยได้ใช้เป็นข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบของกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. การจัดทำรูปแบบการพัฒนากลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไทยไปสู่ระบบพรรคการเมือง

